

Utorok 11. júla 2017

Piesne: ES č. 273, 449

Text: 2K 2, 5 – 11

„Komu vy niečo odpustíte, tomu aj ja, lebo aj ja, ak som odpustil niečo, odpustil som kvôli vám pred tvárou Kristovou...“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Byť dokonalým, perfektným, bezchybným – to akoby viac a viac rezonovalo aj v našej spoločnosti. Taká je požiadavka od zamestnávateľa, neraz požiadavka rodiča od dieťaťa, v manželstve od milovaného či milovanej, učiteľa od žiaka a iste i veriaceho od farára – a vo výpočte vzťahov by sme mohli pokračovať. Mylné povedomie „som dokonalý“ vedie aj k vážnym rozhodnutiam či riešeniam životných situácií. Presvedčenie o tom, že som dokonalý – to znamená, že nerobím chyby –, vedie i k povyšovaniu nad ostatných. Spomeňme si na Petra (Mt 26, 33), ktorý sa povyšuje: keď Ježiš Kristus hovorí, že sa všetci pohoršia, Peter vraví: *„Ak sa aj ostatní pohoršia, zaprú Ťa, ja Ťa nikdy nezapriem.“* Takéto povedomie tiež narúša vzťahy v spoločenstve – veď dokonalý nepotrebuje pomoc od nikoho. Potrebuje len uznanie, oslavovanie a bezpodmienečné akceptovanie v akomkoľvek konaní. No život i Božie slovo nám vydávajú svedectvo o niečom inom. Koľkých omylov, chýb, zlyhaní sa dopustili aj veľké postavy v biblických dejinách! A pozrime na seba. Ak sme úprimní, musíme uznať s Dávidom či zaplakat' s Petrom, že nie sme dokonalí. Iste nám dobre padne, ak nám zamestnávateľ nestrhne časť platu za nesplnenú či zabudnutú úlohu, ak nám je odpustené – iste by to malo viesť k aktivite zodpovednosti, lásky. Dokážeme aj my odpustiť? Niekoho svojím láskavým postojom povzbudiť? Ak áno, tak konáme zázraky v dnešnej dobe tvrdosti, vypočítavosti, zneužívania, demagógií a poloprávd. Postoj odpustenia, nie prehliadania (lebo to vedie k nezodpovednosti a zľahčovaniu), vychováva a vedie k poznaniu mocného, ale milujúceho Boha. Odpustenie vedie k radosti spoločenstva, vedomiu, že potrebujem toho druhého. Nepovyšujem sa, ale dám sa Bohom povýšiť v dokonalosti lásky a milosti, ktorá zachraňuje a ponúka radosť spoločenstva už tu, v čiasnosti. Dokonalosť – kde ju hľadať, ako ju dosiahnuť? Jednoducho. Pekne to vyjadril mysliteľ Spinoza: *„Radosť je dokonalosť. A dokonalosť je u Boha.“* Odpustiť nie je prejavom slabosti. Prijat' odpustenie (mnohí to nedokážu ani od ľudí, ani pred Bohom) znamená vedieť, že som milovaný, a to robí život aktívnym, tvorivým a radostným. Amen.

Modlitba:

„Zmiluj sa a zľutuj sa a v hneve utíš sa, ó, Bože a Pane náš milostivý, nad nami hriešnymi. Hriechov premnoho máme, z nich sa vyznávame, nezavrhni nás hriešnych a nehodných pre pravdu slov svojich. I pre Syna milého, svätú obeť Jeho, Záchrancu jediného; keď voláme, vypočuj každého.“ (ES č. 335). Amen.

Mgr. Rastislav Hargaš, zborový farár v CZ ECAV Trnava